

Berlín a Brusel ničí ekonomiku a Spiegel si myslí, že je to skvělé

OB
K
E
T
I
V
E
C
H
A
N
C
E anti-spiegel.ru/2023/berlin-und-bruessel-machen-die-wirtschaft-kaputt-und-der-spiegel-findet-das-toll

Der Spiegel zveřejnil pozoruhodný článek o problémech, kterým německá ekonomika čelí. Spiegel bohužel nedokáže vysvětlit příčiny a proč lze očekávat, že problémy ekonomiky budou nadále růst.

od Anti-Spiegel

20. prosince 2023 23:52

Pamatujete si ještě na globalizaci? To nám politici a média na Západě prodávali téměř tři desetiletí jako dokonalý systém, ale nebylo to nic jiného než program maximalizace zisku pro velké západní korporace, ve kterém mohly přesunout výrobu tam, kde to bylo nejlevnější. To bylo podpořeno mezinárodními obchodními dohodami a odstraňováním celních bariér, aby se pak levně vyrobené zboží mohlo přepravovat po celém světě na kontejnerových lodích a ke svým zákazníkům.

Mimochodem, západní vlády, které se údajně zabývají změnou klimatu, se tím nikdy netrápily, protože tento systém prosazovaly, jak nejlépe mohly, svými zákony a mezinárodními smlouvami.

Kritika globalizace přišla z mnoha stran, ale kritici byli na Západě umlčeni. Někteří kritizovali, že globalizace není nic jiného než vykořisťování levné pracovní síly v chudých zemích, jiní kritizovali, že lidé na Západě byli nuceni k mzdovému dumpingu prostřednictvím konkurence se zeměmi s nízkými mzdami, a jiní kritizovali, že se Západ stává závislým, přesídlil své vlastní výrobní kapacity do levnějších zemí v zahraničí.

Dnes má Západ přesně tento problém způsobený korporátní chamtivostí po ziscích, protože všechny řeči o narušených dodavatelských řetězcích jsou jedním z důsledků globalizace, před níž kritici dříve varovali.

Zrcadlo všechno zapomělo

V Der Spiegel nyní vyšel článek s titulkem „Elektrotechnika, stroje, energetika – Německo je tak závislé na problémových dodavatelích“, který informuje o aktuálních problémech, ale nezmiňuje příčiny. Není divu, ostatně sám Spiegel byl jedním z bubeníků globalizace, ale očividně se mu kvůli tomu nechce vzpomínat.

Spiegel se v článku nevěnuje důvodům bídy, za kterými stojí především globalizace. Nyní lidé na Západě chtějí vrátit globalizaci zpět, protože vedla k tomu, že se bývalé země s nízkými mzdami rozvíjely a staly se konkurenty Západu.

To se samozřejmě neříká, Spiegel místo toho propaguje novou tezi Západu, že by se člověk neměl stát příliš závislým na jiných státech. Tato teze je sama o sobě nesmyslná, protože žádný stát nikdy nepoužil

ekonomiku jako zbraň proti Západu, vždy tomu bylo naopak: aby oslabil své konkurenty, uvalil Západ pod všemi možnými záminkami sankce a sám se zneužil ekonomiku jako zbraň.

Němečtí čtenáři by samozřejmě neměli zjistit, že jde pouze o geopolitické cíle USA. To je rušivé. Pojdme se ve zmíněném článku podívat, jak to Spiegel dělá. Úvod článku Spiegel budu citovat téměř celý a vedle něj napíšu, co si myslím, že by měla být pravda.

Mýtus o nebezpečné závislosti

Der Spiegel píše:

Německo se během energetické krize naučilo, jak vážné to může být, když je ekonomika příliš závislá na dovozu z jednotlivých zemí: když Rusko loni postupně omezovalo dodávky plynu na Západ a EU se také stala nezávislejší, pokud jde o ropu chtělo být zásobováno Moskvou, mělo Německo potíže se zaváděním nových toků dodávek. Republika na to doplácí dodnes, v podobě vyšších cen plynu a pohonných hmot. Po důsledcích ruského útoku a koronavirové pandemie se „odolnost“ stala důležitým módním slovem: Německo se chce stát odolnější vůči hrozícím problémům v dodavatelských řetězcích. V ideálním případě by žádný obchodní partner neměl mít možnost využívat ekonomické vazby se Spolkovou republikou jako zbraň.

Bylo by správné říci:

Německo se za poslední dva roky naučilo, jak vážné to může být, když je ekonomika příliš závislá na politických rozhodnutích: když se Berlín a Brusel loni vzdaly dodávek plynu z Ruska a EU se vzdala i ropy Německo, které se chtělo stát nezávislejší na Moskvě, mělo potíže s vytvářením nových toků dodávek. Republika na to doplácí dodnes, v podobě vyšších cen plynu a pohonných hmot.

Po důsledcích sankcí v reakci na ruskou intervenci vyvolanou ohlášeným vstupem Ukrajiny do NATO a důsledcích koronavirových opatření se „odolnost“ stala domnělým buzzword: Německo se chce

stát odolnějším vůči hrozícím problémům v dodavatelských řetězcích. Ekonomická integrace se Spolkovou republikou, která byla dříve v důsledku globalizace žádoucí, byla vládou použita jako zbraň proti vlastní ekonomice.

Poté se Der Spiegel pustí do studie dvou výzkumníků z farmaceutického průmyslu, podle nichž vyplývá následující.

Der Spiegel píše:

Skutečnost, že farmaceutické sdružení všech společností vyšetřuje mezinárodní dodavatelské řetězce, není náhoda: v poslední době jsou jednotlivá léčiva opakovaně nedostatková; Výroba mnoha účinných látek se přesunula do Asie. Michelsen a Junker poznamenávají, že mezinárodní dělba práce se ukázala jako „vysoce náchylná k narušení“. »Současná obchodní struktura a riziko selhání jednotlivých důležitých dodavatelů se jeví jako příliš nejisté.«

Bylo by správné říci:

Skutečnost, že farmaceutické sdružení všech společností vyšetřuje mezinárodní dodavatelské řetězce, není náhoda: v poslední době, díky globalizaci, jsou jednotlivá léčiva opakovaně nedostatková; Výrobu mnoha účinných látek ekonomika s politickou podporou outsourcovala do Asie, protože výroba je tam levnější. Michelsen a Junker poznamenávají, že mezinárodní dělba práce se ukázala jako „vysoce náchylná k narušení“. Politická rozhodnutí vyvíjejí tlak na ekonomiku. »Současná obchodní struktura a riziko selhání jednotlivých důležitých dodavatelů se jeví jako příliš nejisté.«

Politika poškozují ekonomiku a prosperitu

Der Spiegel pak píše:

„Aby bylo možné rozlišit, kteří obchodní partneři jsou spolehliví a kteří problematické, použili vědci volební chování jednotlivých států v OSN. Politické zájmy zemí jako Polsko, Austrálie nebo Jižní Korea jsou tedy velmi blízké zájmům Spolkové republiky. Země jako Čína, Írán a Venezuela naopak s Německem spíše nesouhlasí. Podle logiky jsou USA také jedním z nejobtížnějších partnerů.“

„Kteří obchodní partneři jsou spolehliví a kteří problematické“? Na otázku je snadné odpovědět, protože státy jako Rusko nebo Čína (nebo Írán a další) jsou extrémně spolehlivými obchodními partnery, kteří mají jeden hlavní zájem: udržet ekonomiku v chodu, prodávat své zboží a na Západě kupovat to, co potřebují. .

Na druhou stranu západní vlády, které sankcemi brzdí nebo ničí tento obchod, jsou nespolehlivé a vysoce problematické. Není to Rusko, kdo odmítá poslat plyn posledním neporušeným potrubím Nord Stream, ale federální vláda, která odmítá tento plynovod zapnout. Nebylo to Rusko, kdo uzavřelo ropovod Jamal-Evropa vedoucí přes Bělorusko, ale Polsko. Plyn nadále proudí tureckým plynovodem, protože zejména Maďarsko se odmítá vzdát levného ruského plynu. Rusko dodává svůj plyn každému, kdo ho chce, a platí jeho účty.

Totéž platí pro Čínu. Ekonomickou válku s USA nezačala Čína, byla to Trumпова administrativa. A Bidenova vláda zesiluje ekonomickou válku, do které se chce zapojit i EU .

Nebezpečná závislost EU

EU nyní udělala chybu, když se v dodávkách plynu odvrátila od Ruska a směrem k USA. USA jsou známé sankcionováním politicky neposlušných zemí, dokonce i Německo se již stalo obětí amerických sankcí, jen si pamatují sankce USA proti výstavbě Nord Streamu 2. Pokud by se EU v budoucnu odvážila jednat, USA neposlušnosti, USA udělají přesně to, z čeho obviňují Rusko, což ale Rusko nikdy neudělalo: zastaví dodávky plynu do EU.

Der Spiegel to však prezentuje pozitivně:

„Jsou však také odvětví, jejichž dodavatelské řetězce se staly méně geopoliticky problematické: především ropné produkty a výroba energie. Zde Německo potřebuje obrovské množství surovin ze zahraničí, protože jeho vlastní zásoby ropy a plynu jsou velmi omezené. „V důsledku energetické krize nahradily dodávky z Norska a USA výpadky z Ruska,“ vysvětlují vědci. Vysoká míra závislosti na jednotlivých referenčních státech se posunula: z politicky vzdálených zemí k politicky bližším.“

Der Spiegel otevřeně říká, že EU se stala „vysoce závislou“ na USA. To však znamená, že EU nyní platí za svůj plyn mnohem více, a proto se evropští producenti stěhují do USA, kde je energie levnější. USA také vydělávají miliardy prodejem svého drahého frakovacího plynu do EU. A aby toho nebylo málo, USA učinily EU ještě více závislou na sobě a nakonec zlikvidovaly EU jako potenciálního nezávislého hráče v mezinárodní politice.

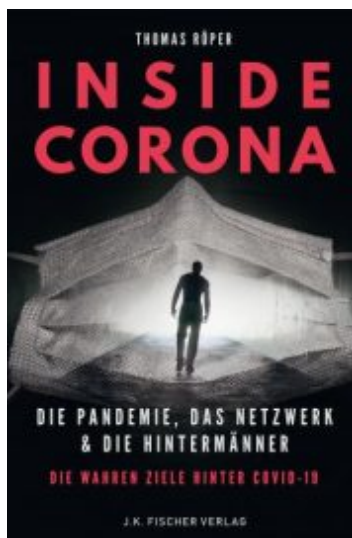
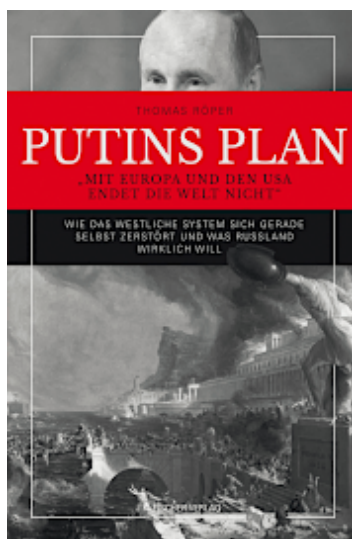
Der Spiegel to ale svým čtenářům vážně prodává jako úspěšnou cestu, která by měla pokračovat. Je přípustné se ptát, v číh zájmech vlastně zrcadlo funguje. V žádném případě nejde o německé nebo evropské zájmy.

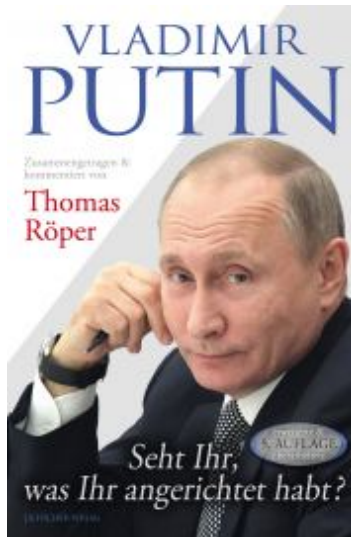
Ve své nové knize „Ukrajinský kartel – Dvojí hra o válce a mnohamilionovém byznysu rodiny amerického prezidenta Bidena“ věcně a neutrálně, na základě stovek zdrojů, odhaluji dříve zamlčovaná fakta a důkazy o rodinný mnohamilionový byznys amerického prezidenta Joea Bidena na Ukrajině. Vzhledem k současným událostem vyvstává otázka: Je možná malá skupina chamtivých prospěchářů ochotna přivést nás na pokraj třetí světové války pro svůj osobní prospěch?

Knihla právě vyšla a lze ji objednat pouze přímo [zde](#) u [vydavatele](#) .

[Kliknutím sem zobrazíte novou knihu](#)

Reklamní

Autor: Anti-Spiegel

Thomas Röper, narozen v roce 1971, zastával funkce v představenstvu a dozorčí radě ve společnostech poskytujících finanční služby ve východní Evropě a Rusku jako expert pro východní Evropu. Dnes žije ve svém adoptivním domově v Petrohradě. V Rusku žije přes 15 let a mluví plynule rusky. Těžištěm jeho mediálně kritické práce je (mediální) obraz Ruska v Německu, kritika zpravodajství západních médií obecně a témata (geo)politiky a ekonomiky.

7 odpovědí

napsat komentář

Chcete-li zanechat komentář, musíte být přihlášení.